

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 15. Legati condemnantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum V. Felicem Papam epistolas dederunt, quas
A. C. 484. Cyrillus Simeoni uni Monachorum suorum Romam deferendas commisit. Is Legatorum reditum antevertit, & Papam docuit, quam mandatis ipsius refractarii fuissent. Memorabat etiam, antequam ipsi Constantinopolim venissent, Petri Mongi nomen non nisi clanculo fuisse in Dyptichis insertum, jam vero publice recitari. Hoc obtento Hæretici ad fallendos rudium animos utebantur, ac si Sedes Romana Petrum Mongum recepisset.

Vitalis & Misenus Romam deinde pervenerunt Epistolas Imperatoris, & Patriarchæ afferentes. In litteris Imperatoris Joannes Talaja perjurii arguebatur. Rursus, Petrum Mongum non sine præcedente Examine fuisse ordinatum, sed postquam manu sua subscripsisset, se Concilium Nicænum, quod Calcedonense esset secutum, reciperet. Subjungitur: *id certissimum tene, nos cum S. Episcopo Petro, & omnibus Ecclesiis S. Concilium, quod Fidei Nicænæ consentaneum est, recipere, & honorare.* Loquitur de Concilio Calcedonensi. Acacii quoque litteræ Petri Mongi laudibus plenæ erant.

§. XV.

Legati condemnantur.

Ergo, convocato a Felice Papa Concilio,

lio, Legatorum Vitalis, & Miseni Causa Sæculum V.
A. C. 484.
 examinatur. Promuntur Cyrilli, aliorumque Abbatum Constantinopolitanorum, & Episcoporum Ægyptiorum epistolæ, quæ testatum faciebant, Joannis Talajæ fidem esse Catholicam, & ipsum Canonice ordinatum. Econtra Petrum Mongum esse Hæreticum, itidem a duobus tantum Hæreticis ipsi perquam similibus ordinatum; porro Joanne fugato Catholicos omni suppliciorum genere affectos. Acacio hæc omnia satis fuisse nota, opera hominum, qui ad eum Constantinopolim se contulissent. Ipsum denique Petro Mongo favere in omnibus. Simeon Monachus singula hæc facta vera esse affirmavit, atque coram omnibus confecit, quod Vitalis, & Misenus cum Hæreticis communicaverint, & elata voce Petri Mongi Nomen in Sacris Diptychis pronunciaverint. Probavit præterea, sapius etiam interrogatos, nulli Catholicorum voluisse respondere, nec litteras sibi commissas iisdem reddere, nec ea, quæ in ruinam Fidei acta erant, ad examen vocare. Productum est etiam testimonium Silvani Presbyteri præsentis, qui cum Vitale, & Miseno Constantinopoli fuerat; is a Cyrillo, & Monachis ipsum comitantibus dicta confirmavit. Lecta est quoque epistola Acacii to. 4. Conc.
p. 12. 13.
 ad Simplicium Papam, in qua dicebat, Petrum

Evagr. III.
20.

trum

Sæculum V. trum jam diu fuisse depositum, eumque
A. C. 484. filium tenebrarum appellabat.

Evagr. 111.
c. 20. Itaque Vitalis, & Misenus convicti ab
Episcopatu deponuntur, & excommu-
nicantur. Totum Concilium etiam in
Petrum Mongum Sententiam pronuncia-
vit in hunc modum: *Ecclesia Romana
Petrum Hæreticum, pridem Sacræ Sedis
Judicio damnatum, excommunicatum, &
anathematizatum non recipit. Etsi enim
nihil præterea adversus eum afferrî potu-
isset, sufficiebat, ab Hæreticis fuisse ordi-
natum, ut Catholicos regere nequeat. Quod
ad Acacium Constantinopolitanum spectat,
ex ipsa re palam fit, quantum erraverit,
cum in epistolis suis ad Simplicium datis
Petrum vocaverit Hæreticum, & id ipsum
Zenoni non indicaverit, ut debebat, si ma-
jor ipsi de Fide Catholica quam de Impera-
toris Gratia cura esset.* In eadem Syno-
do, aut aliqua alia præcedente, antequam
Legati rediissent, Papa probe jam gna-
rus, Acacium esse Hæreticum, ad eum
dedit epistolam Synodalem, in qua dice-
bat: *peccasti, noli amplius peccare, & de
præterito veniam pete!* Acacius acceptis
Litteris mentem non mutavit, Commu-
nionem Petri Mongi non dimisit, nec a-
perte suasit, ut Concilium Calcedonense,
& S. Leonis epistolam reciperet.

v. Vales.
Lib. brev. c.
18. p. 77. c.
10. 5. Conc.